

Cross Cultural Meetings in Nieuwegein

'Veel diaconale nood onder allochtone christenen'

U wilt wel in contact komen met christenen uit andere culturen en hen zo nodig diaconaal ondersteunen, maar hoe pak je dat aan? In Nieuwegein had een missionair initiatief, namelijk het opzetten van interculturele ontmoetingen, het effect dat er diaconale noden werden ontdekt.

Diaken Cornelis van Dis en predikant Dirk de Bree van de Hervormde Gemeente Vreeswijk in Nieuwegein, vertellen over het Cross Cultural programma in hun gemeente. Zij merkten in hun missiewerk dat mensen uit andere culturen vaak grote behoefte hebben om hun christelijk geloof te beleven, maar dat zij nauwelijks aansluiting vinden bij Nederlandse kerken. Hoe ingeburgerd ze ook zijn. De Bree: "En als je dat contact mist, dan wordt je geloof niet onderhouden. Daarom vroegen we deze mensen of we hen eens mochten uitnodigen voor een bijeenkomst. Dat vonden de meesten goed. Ook in onze eigen gemeente hebben we best veel mensen uit andere landen.

Toen we een lijstje met zo'n twintig namen hadden, zijn we gewoon maar begonnen." Dat was in december 2011, nu tweeënhalf jaar geleden. Ze doopten de bijeenkomst Cross Cultural Meeting.

Ze hebben hun trots

Hoewel de oorspronkelijke doelstelling dus ontmoeting en viering was, ontdekten De Bree en Van Dis al snel dat er in de Cross Cultural groep relatief veel diaconale nood was. Van Dis: "Niet alleen financieel, maar ook doordat mensen verdwalen in het woud van de Nederlandse bureaucratie. Of eenzaam zijn, zich hier niet thuis voelen, toch heimwee hebben. We proberen hen daarin te helpen, mee te denken, te troosten. Het hoort bij mijn taak als diaken om te zorgen, maar vaak gaat het om situaties waarin geen mens hoort te zijn, wil zijn. Je moet daarom steeds de waardigheid voorop laten staan. Als je bij een Nederlandse oude dame een envelopje op tafel achterlaat, vindt die dat vaak al moeilijk; mensen uit een andere cultuur hebben daar nog meer moeite mee, zij hebben hun trots. Bij hen moet het nog meer vanuit een relatie gebeuren, dan is het veilig. Dan durven ze ook hun noden te benoemen."

Ontmoeting buiten meetings

De meetings worden gehouden in een van de twee gebouwen van de Hervormde Gemeente Vreeswijk, de Voorhof. Met een zaal waar erediensten gevierd worden en zalen voor kringen is die perfect geschikt voor de meetings. Ze beginnen op zondagmiddag, als echte ontmoetingen. De Bree: "Iedereen is welkom, volwassenen, gezinnen met kinderen. We eten samen, zingen liederen. Daarna beginnen we met de dienst.

Diaken Cornelis van Dis (li) en predikant Dirk de Bree komen via de Cross Cultural Meetings met mensen uit verschillende culturen in contact.

De kinderen gaan naar hun eigen ruimte. Tegen het eind van de dienst komen ze er weer bij." De meetings worden gedragen in de 'moedergemeente'. "Goed dat we dat doen", hoort De Bree vaak. "Daar willen we nog intensiever mee aan de slag", zegt hij. "Hoe kunnen we nog meer van elkaar leren?" Aanvankelijk waren de meetings eens per zes weken, nu elke twee weken. "We wilden meer de verbinding, het ontmoeten vormgeven. En dat zien we ook gebeuren: ook buiten de

meetings om beginnen mensen elkaar op te zoeken en te helpen."

Zie verder

www.cross-cultural-nieuwegein.nl
[en www.hervormdvreeswijk.nl](http://www.hervormdvreeswijk.nl).

TEKST: NELLEKE DE JONG-VAN DEN BERG
FOTO'S: HERVORMDE GEMEENTE VREESWIJK

Vluchteling? Pastoraal werker!

De initiatiefnemers van het Cross Culturaal Programma kwamen in contact met een man uit Afrika. Hij was zijn geboorteland ontvlucht en had hier, na een lange procedure, uiteindelijk een tijdelijke asielvergunning gekregen. Tegen de verwachting in werd die na vijf jaar niet vernieuwd. De man ging in hoger beroep. De uitslag daarvan mag je als vluchteling zonder status niet in Nederland afwachten, maar omdat hij geen paspoort had, kon hij ook het land niet uit. Na een jaar werd het hoger beroep ongegrond verklaard. In die onmogelijke situatie bevindt de man zich nu al meer dan een jaar, 'illegaal' en ongedocumenteerd.

Géén zielenpoot

Diaken Van Dis plaatst de kille feiten in een betrokken verband: "Nu proberen we voor elkaar te krijgen dat hij op basis van langdurigheid van verblijf en schrijnendheid toch mag blijven. De fractieleider van de ChristenUnie in Nieuwegein lobbyt mee en Geesje Werkman van Kerk in Actie. Hier in de gemeente steunen we hem met een groepje van vier: een gemeentelid, een vriend van hem, en wij als predikant en diaken. Er is in zijn land van herkomst een nieuw paspoort aangevraagd. Als hij dat heeft, kan hij alsnog een aanvraag voor verblijf indienen." Maar Van Dis benadrukt: "Je moet hem niet als een zielenpoot zien. Hij heeft zijn waardigheid. Toen hij nog legal was, heeft hij een jaar aan de Christelijke Hogeschool Ede gestudeerd. Hij wil pastoraal werker worden en volgt daarvoor nu de opleiding. En hij is waardevol voor Cross Cultural: als hij preekt, bidt, een lied aanleert, dan zie je wat voor mooi iemand het is. We willen hem in de toekomst een taak geven als Cross Cultural-werker."

Gezegend

"Hij is ook 'bevestigd' in een pastorale bediening en gezegd. Dat was mooi. Nederland heeft hem uitgespuugd, bij ons is hij van waarde." Van Dis zwijgt even, en besluit: "Bij Cross Cultural is hij geen illegale allochtoon, hier is hij als een vis in het water. Ik denk wel eens: waar ben ik aan begonnen, die ingewikkelde juridische zaken. Maar de manier waarop hij zijn lot draagt, bemoedigt mij zó. Hoe hij zich al zoveel jaren staande houdt, is voor anderen weer inspirerend. Hij betekent net zoveel voor ons, als wij voor hem."